

AUTE de 22 d'abril de 2004

Dret a la jurisdicció: determinació del seu abast.- Dret a la jurisdicció: no es pot fonamentar en la discrepància sobre la normativa aplicable.- Nul·litat d'actuacions: improcedència quan la resolució judicial no resol la qüestió objecte de la nul·litat

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per Aute de data 12 de febrer del 2004, aquest Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs dels Srs. Jacqueline P., Christian P.P., Patrick P.P. i reformar l'Aute de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 4 de juny del 2003, en el sentit de desestimar l'excepció d'incompetència de jurisdicció i de constatar que essent peremptòria l'excepció d'inadequació de procediment, la mateixa serà resolta amb el fons del litigi; sense fer especial condemna en costes processals d'ambdues instàncies

II.- Contra aquesta resolució, la Sra. Jacqueline P., el Sr. Christian P.P. i el Sr. Patrick P.P. han formulat incident de nul·litat d'actuacions, per lesions al dret a la jurisdicció.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Les parts recurrents consideren que se'ls hi ha vulnerat el dret a la jurisdicció: en primer lloc, perquè la norma seleccionada d'aplicació per la Sala Civil no és l'adequada, ja que es va aplicar l'article 49.3 de la Llei Qualificada de la Justícia, quan en realitat s'hauria d'aplicar els articles 2.2 i 56 de la mateixa llei, i això sense que la decisió fos raonada i coherent i motivada en relació al fallo; en segon lloc, perquè, vist que existeix un procediment especial i excepcional per a obtenir la

nul·litat de resolucions judicials fermes, l'estimació del recurs de la part agent, pel que s'accepta la possibilitat d'acudir a un procediment ordinari davant la Batllia, en primera instància, no fa res més que adoptar una nova via no prevista a la llei, per obtenir la nul·litat d'actes jurídics processals fermes.

II.- L'article 10 de la Constitució estipula que es reconeix un dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret, i a un procés degut, substanciat per a un tribunal imparcial predeterminat per la llei. En la seva sentència del dia 13 de març de 1997, el Tribunal Constitucional precisa, que el precepte constitucional de l'article 10-1 de la Carta Magna, reconeix a tots els ciutadans el dret a la jurisdicció, és a dir, a promoure l'activitat jurisdiccional sobre les pretensions deduïdes; amb el benentès que aquesta decisió no ha d'ésser necessàriament favorable a les pretensions de l'actor, ja que encara que recaigui normalment sobre el fons de la litis, pot ser que no entri en aquest mateix fons per diverses raons, com, per exemple, no considerar-se competent.

III.- La discrepància existent sobre la norma de dret aplicable no pot fonamentar una lesió al dret a la jurisdicció. Ara bé les parts recurrents es queixen que la resolució impugnada no està suficientment motivada, el que unit a l'elecció errònia de la norma, constitueix, a parer seu, la violació del dret a la tutela judicial. Això no és cert, en efecte, el Tribunal, després d'haver considerat que el litigi entaulat pel Sr. Joan Lluís P.P. s'analitzava en una acció contenciosa, va constatar que la legislació vigent no imposa una incompetència funcional al Tribunal de Batlles per resoldre un litigi derivat d'una actuació considerada com incorrecta, d'execució de sentència; i que per tant, per aplicació de les disposicions dels articles 49.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 39 de la Llei Transitòria dels Procediments Judicials, i s'hi pot també afegir l'article 48 apartat 1 de la Llei Qualificada de la Justícia, segons les quals la Batllia és competent per a jutjar en primera instància tots els afers contenciosos, no existeix doncs cap impediment perquè el Tribunal de Batlles pugui resoldre la present causa, sempre que en el fons del litigi es pronunciï sobre si el procediment escollit per l'actor és l'escaient.

IV.- Pel que fa al segon motiu de l'incident, s'ha de posar de manifest que la sentència recorreguda no adopta cap nova via processal per a obtenir la nul·litat d'actes jurídics processals fermes, com ho pretenen els recurrents, i per una raó molt senzilla, que és que no va resoldre la qüestió d'aquesta nul·litat de cap manera. Si es pot obtenir la nul·litat sol·licitada, això ho dirà el Tribunal quan examinarà el fons del litigi, però, pel

moment, l'única certesa que es pot concloure de l'Aute impugnats és que el Tribunal de Batlles és competent per a resoldre en primera instància, totes les accions contencioses que li són sotmeses, sigui d'una manera o d'una altra. Respecte a l'objecte del litigi, pertocarà al Tribunal en el moment de resoldre el fons, determinar si la demanda està fonamentada, processalment i en dret, una vegada examinats tots els mitjans de defensa de les parts defenents, inclòs l'excepció d'inadequació de procediment i el principi de la fermesa dels actes judicials d'execució.

V.- En conseqüència no s'ha vulnerat de cap manera el dret a la jurisdicció dels Srs. Jacqueline P., Christian P.P. i Patrick P.P., que tindran tota possibilitat de defensar-se davant de la jurisdicció competent quan la mateixa examinarà el fons del litigi.

VI.- L'absència total de lesions als drets continguts a l'article 10 de la Constitució i el fet que la tramitació del procediment ordinari iniciat pel Sr. Joan Lluís P.P. no pot tenir cap incidència irremediabile abans de la decisió sobre el fons, fa que no s'ha de donar lloc a la demanda complementària dels recurrents, de suspensió de la dita tramitació fins i tant no s'hagi resolt el present incident.

VII.- La desestimació del recurs imposa de posar les costes processals de l'incident a càrrec de les parts recurrents.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'incident de nul·litat d'actuacions dels Srs Jacqueline P., Christian P.P., Patrick P.P.; **condemnar** els mateixos al pagament de les costes processals de l'incident.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-